

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: پیر لوی
فرستنده: علی کاظمی
۲۶ سپتمبر ۲۰۲۳

قره باغ: اتحادیه اروپا روسیه را متهم می کند – و قدم آذربایجان مبارک را می شمارد.

اگرچه بروکسل به طور رسمی تصرف قره باغ توسط آذربایجان را محکوم کرده است، اما به احتمال زیاد هیچ اقدام تلافی جویانه ای علیه باکو صورت نخواهد گرفت، زیرا بروکسل قصد دارد گاز روسیه را با گاز آذربایجان جایگزین کند. برای اتحادیه اروپا، اعمال تحریم علیه روسیه اولویت اصلی است.

آذربایجان در تاریخ ۲۰ سپتمبر ۲۰۲۳ تصرف قره باغ را تکمیل کرد. این استان از نظر اداری متعلق به این کشور است، اما از نظر تاریخی اکثریت را در آن ارمنه دارند – گاهی اوقات حتی این منطقه به عنوان مهد فرهنگ ارمنی نامیده می شود.

اختلافات بین این منطقه و باکو (پایتخت آذربایجان) به فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی باز می گردد. این حتی یک نتیجه مستقیم از آن است، زیرا درگیری مسلحانه بین نیروهای مسلح ارمنی و آذربایجانی، مانند جنگ بین روسیه و اوکراین، در چارچوب اتحاد جماهیر شوروی نمی توانست رخ دهد. آخرین درگیری بزرگ بین دو کشور در پائیز ۲۰۲۰ با ابتکار و حمله آذربایجان رخ داد. در آن زمان، باکو با حمایت نظامی، سیاسی و دیپلماتیک ترکیه و تحویل سلاح های اسرائیلی متعدد، در جنگ پیروز شد.

درگیری ها منجر به کشته شدن نزدیک به ۷۰۰۰ سرباز و غیرنظامی و آواره شدن ده ها هزار نفر شد. درگیری آنها با آتش بسی که تحت حمایت و کارگردانی روسیه منعقد شد، پایان یافت، از آن پس ۲۰۰۰ سرباز روسی به عنوان نیروی

حافظ صلح بین طرفین جنگ به منطقه اعزام شدند. باکو مناطقی را که قبلاً تحت کنترل ارمنستان بود، پس گرفت. اما خود قره باغ همچنان توسط ارمنه محلی اداره می شد که رؤیای الحاق به میهن خود را داشتند.

برای باکو که می خواست کنترل کامل منطقه را به دست آورد، این هنوز هم یک مشکل بود. با این فرض که وضعیت بین المللی به نفع اوست – به ویژه مسکو اولویت های دیگری داشت تا فشار بر دو پایتخت را برای مذاکره افزایش دهد – رئیس جمهور آذربایجان در دسامبر ۲۰۲۲ یک محاصره را علیه این منطقه جدامانده آغاز کرد. این مانور با این واقعیت تسهیل شد که قره باغ تنها از طریق یک جاده (مسیر لاجین) با ارمنستان متصل است. هنگامی که این جاده مسدود شد، تأمین مایحتاج روزمره به طور فزاینده ای کاهش یافت، که منجر به کمبود مواد غذایی و داروهای جدی برای جمعیت غیرنظامی شد.

بدین ترتیب، باکو توانست ضربه مرگبار را به منطقه وارد کند: در تاریخ ۱۸ سپتامبر، رئیس جمهور آذربایجان، الهام علی اف، تحت پوشش یک عملیات ضدتروریسم، یک عملیات نظامی نهائی را دستور داد. ارمنستان متعاقباً “تجاوز گسترده” را که پیامدهای آن به ویژه فاجعه بار بود، محکوم کرد.

تعادل قدرت، جدائی طلبان را مجبور به تسلیم خود و تسلیم سلاح هایشان کرد. باکو قول داد که برای ارمنی هائی که می خواستند در کشور بمانند، حقوق مدنی و مذهبی را تضمین کند، اما انتظار داشت که بسیاری از آنها به ارمنستان بگریزند.

در فرانسه، جایی که جامعه ارمنی بشدت حضور دارد، اکثر نیروهای سیاسی – به ویژه نمایندگان پارلمان اروپا – سخنان بسیار تندى علیه رئیس جمهور علی اف ابراز کردند، برخی حتی به خطر “پاکسازی قومى” اشاره کردند. نماینده عالی اتحادیه اروپا، ژوزف بورل، حمله نظامی آذربایجان را محکوم کرد و خواستار از سرگیری مذاکره شد. این دیپلمات ارشد به ویژه عصبانی بود زیرا بروکسل مذاکرات بین باکو و ایروان را حمایت مالی می کرد و در ماه اگست حتی لاف زد که در آستانه توافق قرار دارد.

یکی از معاونان بورل با عصبانیت مسکو را متهم کرد که مسؤول حمله نظامی آذربایجان است، زیرا او “بی عملی” نیروی حافظ صلح روسیه را محکوم کرد. محاسبه کرملین این است که خشم جریان های ملی گرایانه ترین ارمنی را تحریک کند تا سقوط صدراعظم فعلی ارمنستان را که به عنوان غربگرا تلقی می شود، تسریع کند.

با این حال، این اتهام ممکن است یک مانور انحرافی باشد. زیرا با وجود محکومیت های رسمی، همه فهمیده اند که بروکسل هیچ اقدام تلافی جویانه ای علیه باکو انجام نخواهد داد. و برای این کار هم دلایل خوبی دارد: گاز این کشور قرار است جایگزین گازی شود که بروکسل دیگر نمی خواهد از روسیه بخرد. به این ترتیب، اتحادیه اروپا در سال ۲۰۲۲ نزدیک به ۱۱.۳ میلیارد متر مکعب گاز آذربایجانی دریافت کرد که در مقایسه با سال گذشته ۸ میلیارد متر مکعب بیشتر بود. اتحادیه اروپا قصد دارد تا سال ۲۰۲۷ به یک نرخ سالانه ۲۰ میلیارد برسد.

اولویت اصلی اتحادیه اروپا اعمال تحریم علیه روسیه است، حتی اگر این امر به زیان مصرف کنندگان اروپائی باشد که از افزایش قیمت ها رنج می برند. حتی اگر این امر به معنای اتکاء به کشوری باشد که رهبری آن اخیراً از خشونت شدید برای حل تقریباً هر مشکلی استفاده کرده است که می توانست و باید از طریق دیپلماسی حل شود، همانطور که هم مسکو و هم پایتخت های غربی خواستار آن بودند.

علاوه بر این، آذربایجان نمونه ای برای “دولتی قانونی” نیست که بروکسل آن را معیار خود قرار می دهد و ظاهراً بسیار ارزشمند می داند. این امر به طور عمومی شناخته شده است که این کشور از فساد، خویشاوندسالاری و دیکتاتوری رنج می برد و وضعیت رفتار با مخالفان سیاسی چندان قابل تحسین نیست – البته که سرکوب ادامه دارد.

با این حال، این امر مانع از سفر رئیس کمیسیون اروپا، اورسولا فون در لاین، به باکو در تاریخ ۱۸ جولای ۲۰۲۲ برای امضاء و صدور یک بیانیه مشترک در زمینه انرژی نشد. فون در لاین اظهار داشت:

“با این توافق جدید، امروز فصل جدیدی از همکاری ما در زمینه انرژی با آذربایجان، شریک مهم ما در تلاش های ما برای دور شدن از سوخت های فسیلی روسیه آغاز می شود. ... با این حال، حوزه انرژی تنها یکی از زمینه هایی است که می توانیم همکاری خود را با آذربایجان تقویت کنیم و من مشتاقانه منتظر هستم تا پتانسیل روابط خود را به طور کامل به کار بگیرم.”

باکو – یک “همکار قابل اعتماد”؟ یک نمونه خوب از این که چگونه غرب به طور کلی و رهبران اتحادیه اروپا به طور خاص با معیار دوگانه رفتار می کنند.

و بعداً آنها از شکاف رو به رشد بین خود و “جهان جنوبی” تعجب هم خواهند کرد...